

Δ. Γ κ ί ν η ς, «Ανέκδοτον έγχειρίδιον περί τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς κατὰ τὸ ὀθωμανικὸν δίκαιον», *ΕΕΒΣ* 27 (1957), σ. 279-291.

652β

18ος (;) αι. Αντίγραφο πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ γράμματος με το οποίο καταδικάζεται η σύσταση αδελφοποιίας στην περιοχή Καρπενησίου.

Κ. Ἀ μ α ν τ ο ς, «Ἐπιτίμιον κατὰ τῆς αδελφοποιίας», *ΕΕΒΣ* 4 (1927), σ. 280-282.

«... Γινώσκετε ὅτι ἡ καθ' ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ Ἀγία καὶ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἔχει ἔθος ἴδιον, σταθερόν τε καὶ μονιμώτατον τοιοῦτον παραλαβοῦσα ἐκ τῶν ἀρχαίων πατέρων, τῶν διαδόχων καὶ ἰσαποστόλων, τὸ τὰς μὲν νομίμους, εὐλόγους τε καὶ κανονικὰς διατάξεις καὶ παραδόσεις ὅπου ἐξ ἀρχῆς ἐπεκράτησαν, ἐπινοία τοῦ ἁγίου πν(εύματος), νὰ ἐνεργοῦνται εἰς ὅλον τὸ χριστιανικὸν σύστημα καὶ πλήρωμα, νὰ τὰς παραφυλάττη καὶ νὰ τὰς συντηρῇ ἀκαινοτομήτους καὶ ἀπαραλλάκτους, ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ ἀείποτε, τὰ δ' ἔκφυλα, ἀσυνήθη τε καὶ ἀπρόσφορα νεωτερίσματα τῶν ἀποσημάτων, ὅσα μάλιστα ἡ ἀναισθησία καὶ χυδαιότης τῶν πολλῶν ἐφευρίσκει μὲ σφαλερὲς φαιτασίαις καὶ μὲ λογισμοὺς ἀνόητους, ἐκεῖνα ἀπὸ πρώτης ἀρχῆς ὡς ξένα καὶ ἀνωφελῆ καὶ ἀλλοτρία τῆς χριστιανικῆς πολιτείας, παρευθὺς νὰ τὰ ἀποκρούῃ καὶ νὰ τὰ καταργῇ διὰ τὴν προχρῆσιν εὐκόλως κανένα βλαβερὸν καὶ ἄτοπον, ὅτι ἐκ τούτων ἀκολουθοῦσι πολλὰ καὶ πλείονα χειρότερα· καὶ τοῦτο ἐπενοήθη διὰ πολλὰς αἰτίας, πρὶν νὰ ἀναιροῦνται δηλοῦσι τὰ ἀλλόκοτα. Ἐπειδὴ λοιπὸν παραστάντες τινὲς Χριστιανοὶ ἐγχώριοι τοῦ Καρπενησίου ἀνέγγειλαν ὅτι κάποιοι ἀνόητοι ἄνθρωποι ἐξ αὐτῶν ἐφαντάσθησαν μὲ στοχασμὸν μωρὸν καὶ ἄχρηστον τὰ συνστήσουν ἀδελφοποιάν τινὰ ἀσύστατον καὶ ἔξω τῆς ἐκκλησιαστικῆς συντηθείας καὶ παραδόσεως, τὴν ὁποίαν μὲ αὐτονομίαν ἐδικήν τους ἐνεργοῦντες τὴν δι' ἐπιδόξιν εἶναι ἀνοικείων, τάχα καθ' ὁμοίωσιν τῆς κανονικῶς νομοθετηθείσης υἰοθεσίας, ἐκείνης τῆς ἱερολογίας, ὀνομάζονται εἰς ὑπὲρ τοῦ ἄλλου ἀδελφοπιστοὶ πρᾶγμα ποιοῦντες παράνομον, ἀνωφελὲς μετεώρισμα καὶ ἄχρηστον τελείως καὶ μάταιον. Καὶ δὲν αἰσθάνονται οἱ ἀνόητοι νὰ γνωρίσουν ὅτι ἦτον χριστιανικὸν κυρίως καὶ ἀληθῶς καὶ πρώτως ἀδελφοποιία ἀναφύεται καὶ προέρχεται ἀπὸ τῆς ἱερᾶς κολυμβήθρας, ἐξ ἧς μὲ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ χάριν τοῦ ἁγίου πν(εύματος) ἀναγεννώμενοι καὶ εἰς τὰς τρεῖς καταδύσεις βαπτιζόμενοι υἱοὶ Θεοῦ κατὰ Θ(εοῦ)ν ἐξερχόμεθα καὶ ἀδελφοὶ τελειούμεθα...

Ὅστις δ' ἂν τῶν ἱερέων τολμήσῃ εἰσέτι ἐπιδόξιν τινὰς ἢ εὐχὰς ἀνοικείους ἐκφωνῆσαι περὶ τὴν τοιαύτην μυθώδη καὶ ἀσύστατον ἀδελφοποιάν καὶ τερατολογίαν, τό γε νῦν ἔχον ἀργὸς μενέτω πάσης ἱερατικῆς ἐνεργείας καὶ τάξεως καὶ ἐστερημένος παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ εἰσοδήματος, παρ' οὐδενὸς συμφορούμενος ἢ συλλειτουργούμενος ἢ εἰσόδημα ἐκκλησιαστικὸν παρεχόμενος ἐν ἀργίᾳ καὶ ἀφορισμῷ ἁλύτῳ. Οἱ δὲ λαϊκοὶ Χριστιανοί, ὅσοι αὐθαδῶς μὴ ὑποταχθέντες τῇ ἐκκλησιαστικῇ καὶ συνοδικῇ ταύτῃ ἀποφάσει, ἀπειθεῖς φανῶσι, καὶ πάλιν μέιναντες ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ πλάνῃ ἐνεργεῖν θελήσωσι τὴν αὐτὴν ληρώδη ἀδελφοποιάν, ἣν ἡ ἐκκλησία ἀποστρέφεται ὡς ἐβδελυγμένην, ἀλλ' ἐμμένωσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ πονηρᾷ καὶ κακῇ συντηθείᾳ, ἀφωρισμένοι εἴησαν ...».